

22110039

International Baccalaureate®
Baccalauréat International
Bachillerato Internacional

BULGARIAN A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
BULGARE A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
BÚLGARO A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Wednesday 11 May 2011 (morning)

Mercredi 11 mai 2011 (matin)

Miércoles 11 de mayo de 2011 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

Направете коментар на **един** от следните откъси:

1.

... По времето на цар Соломон в град Израил живял един много богат търговец на коприна. Той имал огромна къща, в нея било прохладно, подът бил покрит с бял и розов мрамор, имало цветя и зеленина и много слуги, които безшумно притичвали из залите и предугаждали и най-малките прищявки на господаря си. Той имал жени, които го обожавали и много деца, които със смеховете си разкрасявали старините му, фонтаните и ручеите разхлаждали и напоявали необятните му градини, птичките в тях пеели. Един ден над този град долетял Ангелът на смъртта Азраил и започнал да се разхожда из улиците и да го разглежда. Всички хора се изпокрили в домовете си, залостили вратите и прозорците си, градът опустял, защото всеки знаел: този, върху когото попадне погледът на Азраил, е осъден и скоро ще умре. Неизвестно как обаче богатият търговец, по една или друга причина, не успял да надвие любопитството си и решил да се покаже на вратата си и да види как изглеждат ангелите. Открехнал я съвсем лекичко и видял Азраил да върви надолу по улицата. Бил слисан от красотата му, от огромната му черна пелерина, от блестящите му очи, от косата му, от неземната походка. Гледката на ангела, който вървял към него, била неопишуема, несравнима с цялата красота на света. И точно тогава очите на Азраил попаднали върху него и го пронизали. Той изведнъж разбрал какво е направил, разбрал, че вече е осъден, че в най-скоро време ще трябва да умре. И отишъл при цар Соломон и започнал да се оплаква от съдбата си, да го умолява за помощ. Цар Соломон казал, че ще му помогне и ще изпълни всяко негово желание. Направи така, продължил търговецът, че още този час, тази секунда, да се озова в най-далечния край на света. Добре, отвърнал Соломон, ще плесна три пъти с ръце и ще те изпратя до най-далечния град на света – Хайдарабад. Но дали това ще те спаси от Азраил и смъртта – не мога да знам. И Соломон плеснал три пъти с ръце и тозчас търговецът се озовал в Хайдарабад. А вечерта Азраил отишъл в двореца на Соломон – пили вино, наблюдавали танцьорките на лунна светлина, наслаждавали се на нежните звуци на цитрите. И Азраил казал: Знаеш ли, странни хора срещам из вашия град. Днес по обяд, да речем, видях един търговец на коприна, който трябваше да бъде в Хайдарабад, а какво правеше още тука, не знам.

Теодора Димова, *Емине* (2001)

- По какъв начин авторът представя търговеца на коприна?
- Каква е ролята на Азраил в откъса?
- Какво въздействие се стреми да постигне писателката чрез стила и изразните средства, които използва в текста?

2.

ДАЛЕЧНО ПИСМО

Мамо,
Много неща не успях да ти кажа на тръгване –
не че толкова бързах, не че толкова нямаше
време –
5 във душата си ровех, от сърцето си чувства
изтръгвах
и днес премълчаната нежност тежи като бreme.

Мамо, знаеш ли колко често сънувам България
и покорно в съня си причастие търся, безверна,
10 че една непростима вина във очите ми пари,
дето истински думи за вас досега не намерих.

И отново със поглед писмата-икони прегръщам,
като нежни въздишки те сълзите премръзнали
сгряват.
15 В тях са скрити пътеки, които безспир
ще ме връщат
при завоя на Дунав и при твоята
длан изтъняла.

Ина Мерджанова, *Просто снежен човек* (1990)

- Каква е ролята на обращението, с което започва стихотворението?
 - С какви средства е представен вътрешният свят на лирическия Аз?
 - С какви средства е изграден образът на писмата в стихотворението?
-